

Breskvi je bila potoma pojedla. Seveda, sadje in — otrok! Baš v tem njenem činu se je nemara razodevalo, kako nevedna, kako otročja in najivna da je... A ko je preiskovalni sodnik pri drugem zaslišanju zvedel to dejstvo, je vskliknil pomembno:

»Ah — sladkosnednica!...«

Zdelo se mu je poslej neverjetno, da se je branila...

Denar je skrivala pred stariši, baš radi tega, ker ni mogla povedati, kako ga je dobila... Tudi menjala ga ni, akoravno bi si bila lahko marsikaj kupila zanj, kar jo je mikalo... Pekel jo je tisti nesrečni goldinar, a da bi ga bila vrgla v stran, za to ji je nedostajalo zopet moči in tudi razsodnosti... Da, ko je bila neko nedeljo kmalu po tistem med svojimi vrstnicami skupaj, jo je preobvladala celo ona bahatost, ki jo tako pogosto opažamo pri nedorastli mladini. Njena prijateljica se je hvalila, da dobi novo krilce, a ona, da bi to samohvalo paralelizovala, ji je pokazala — goldinar!... To je obudilo zavist in — strmenje!... Prijateljice so jo začele gledati pisano in ne ena je ni pozdravila prijazno, ko so se razhajale od nje...

Da ima hči ubogega delavca goldinar v žepu, je vzbujalo pozornost, in kmalu se je v sosesčini splošno govorilo o tem. Naravno, da sta zvedela to naposled tudi njena roditelja. In tudi onadva si v prvem hipu stvari nista mogla razložiti drugače, nego da je hči denar ukradla. Začela sta pritiskati nanjo, da bi spravila resnico iz nje.

»Povej, kje si dobila denar!« je kričal oče ves iz sebe ter ji grozil s palico. »Ali boš povedala?...«

Po daljšem vpiranju je med glasnim jokom obstala...

Oče pa je bil, ko je čul resnico, hujše zadet, nego če bi bil zvedel, da je hči tatica... Opotekel se je in zgrudil na stol...

Ah, ta njegova hči, na katero je bil tako ponosen, na katero je tako zidal, s katero je delal take načrte!...

Divja bol mu je krčila srce in v tej boli in v želji, da bi se maščeval za grozno lopovstvo, je storil neprevidnost, da je šel iskat zadostila k — sodišču... Pomislil ni, v kako nevarnost spravi s tem, če drugega ne, pa vsaj dobro ime in čast svoje hčere!...

(Zvršetek prihodnjič).

POMLADNI ČAS. FRAN ŽGUR. PODDRAGA.

Pomladni čas...
vabi nas
življenje mlado;
Klobuk po strani
grem po poljani,
vsa zemlja se smeje mi,
smeje nebo. —
Cvetja h klobuku da
ravno polje —
radost v srce mi da
solnce dekcle...
Cvetje in radost vsa
tvoje oči,
v njih moja dušica
ptička žgoli!

KOKETERIJA. IVANKA KLEMENČIČ. TRST.

Med najznačilnejšimi znaki ženske zasuznjenosti je nedvomno njih nagnenje h koketeriji. Žensko se je degradiralo v igračko, ki bodi razvedrila potrebnim moškimi v prijetno zabavo, v stvar, od katere imej moški le svoje koristi in ugodnosti. Vse, kar bi znalo biti nevarno takemu namenu in pomenu ženske, se je kratko in malo konfisciralo — razum namreč in voljo. Tako je ženska postala ne le sužnja moške samovolje, marveč tudi sužnja svojih čustev, ki so se razvijala nenormalno, bolno, ker jih nista vladala in vodila razum in volja.